

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ

The Development of English Listening and Speaking Skills
of Grade 2 Students by Role Playing Instruction

กาญจนา ครุทมนั^{1*} สมชนก ภู่อำไพ²

Kanjana Krutmanee^{1*} Somchanok Phuampai²

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

² อาจารย์ประจำ หลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000

^{1*} Graduate students in Master Degree of Education Faculty, Rangsit University, Phahonyothin Rd., Lak-hok, Patumtanee, Thailand 12000

² Lecturer in Master Degree of Education Faculty, Rangsit University, Phahonyothin Rd., Lak-hok, Patumtanee, Thailand 12000

Corresponding author, E-mail : joymyberry@gmail.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ รูปแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง โดยใช้กลุ่มทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังเรียน กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ตำบลสร้างโสภ อำเภอบ้านหมือ จังหวัดสระบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 16 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้บทบาทสมมติ จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.08 /82.50 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ทักษะการฟัง ทักษะการพูด วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ

Abstract

The objective of this research was to study the development of English listening and speaking skills of grade 2 students by role playing instruction. With purposive selection, the subject of the study was a class of 16 grade 2 students of WatBopra-in School, second semester of academic year 2013. The research design was one group of pre-test and post-test experimental design. Research tools consisted of 1) eight lesson plans by role playing instruction and 2) achievement test on English listening and speaking skills of grade 2 students. The collected data were analyzed with descriptive statistics, percentage, means, and standard deviation. The results of the study were as follows: 1) the effectiveness of the development of English listening and speaking skills of grade 2 students by role playing instruction was 80.08 /82.50 which was higher than the criteria 80/80. 2) When compared the scores between pre-test and post-test by role playing instruction, it was found that the scores of the post-test were significantly higher than the scores of pre-test at the .05 significance level.

Keywords : listening skill, speaking skill, role playing instruction

1. บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และ คนทั่วโลกไปแล้ว เพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ ซึ่งมนุษยชาติ ทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ การเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกันโดยตรงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจ เพื่อการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม การใช้อินเทอร์เน็ต การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ เพื่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งสารบบเทงที่ผ่านสื่อต่างๆ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจะช่วยนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจในประชาคมอาเซียน อีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้อีกด้วย ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษ อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ 1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ภาษาและวัฒนธรรม 3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น 4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลก มากกว่าภาษาอื่นๆ และมีการเรียนการสอนกันทั่วโลก มากกว่าภาษาอื่น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมุ่งนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสม ตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับการที่เราเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อ

แม้ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้อง ท่องศัพท์ แปล หรือ รู้หลักไวยากรณ์ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟัง และพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันในครอบครัว แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้น การสอนทักษะการฟังและการพูดจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งดังที่กล่าวมา ผู้สอนอันเป็นต้นแบบจะต้องพัฒนาความรู้ทางภาษาให้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุด

การพัฒนาทักษะภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งทางด้านการเรียนการสอน กิจกรรม การวัดประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน รวมทั้งให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้มีหลายวิธี แต่ควรมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (learning by doing) ซึ่งผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วม อย่างตื่นตัว กระตือรือร้น ในการเรียนทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ผลการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีประสบการณ์ของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey, 1922) ข้อหนึ่งกล่าวไว้ว่า ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนได้ เรียนรู้อย่างสนุกสนานโดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย และสิ่งที่เร้าความสนใจ ซึ่งบทบาทสมมติ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง กล่าวคือ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งใกล้เคียงกับความเป็นจริงมีการแสดงออกถึงความคิดของตน และนำเสนออาการแสดงออกของผู้แสดงทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการ

อภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งของตนเองและผู้อื่น หรือเกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาทสมมติที่ตนแสดง (ทิสนา แคมมณี, 2555)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ พบว่ามีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษน้อยมาก ผู้เรียนจึงขาดการฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนแห่งนี้ เห็นความสำคัญของการจัดการเรียน การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ได้เรียนรู้และมีความมั่นใจในการสนทนา มากขึ้นแล้ว ซึ่งน่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ โดยใช้วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทบาทสมมติ

3. วิธีการวิจัย

กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ตำบลสร้างไทร อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 16 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนเพียงชั้นละ 1 ห้องเรียน เนื้อหาสาระ

ที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทบทวนสมมติ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทบทวนสมมติ จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการเรียนการสอน 3) แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Pre-test, Post-test) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการฟัง จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบทักษะการพูด จำนวน 20 ข้อ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอน ดังนี้ 1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ เพื่อวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา วิเคราะห์หัวข้อวิชาปี เพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรม ทั้งด้านความรู้และทักษะกระบวนการวิเคราะห์การประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ 1.2 ศึกษาพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทบทวนสมมติ 1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทบทวนสมมติ มีเนื้อหา ดังนี้ 1) School time 2) Food and fruit 3) My clothes มีจำนวน 8 แผน 1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผน 1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นำแผนการจัดการ

เรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2545) เพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง 1.6 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มทดลองของงานวิจัยครั้งนี้ 1.7 นำแผน ไปใช้สอน กับกลุ่มทดลอง ตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบทบทวนสมมติ และผลลัพธ์ซึ่งเปรียบเทียบกับเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 80.08/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทบทวนสมมติ สรุปผลได้ดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติ มีคะแนนเฉลี่ย 80.08 และผลหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 82.50 แสดงว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนการสอนแบบทบทวนสมมติ ก่อน-หลังการทดลอง พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่า t มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5. อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ ตำบลสร้างโสภ อําเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 16 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เพราะเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่จริง ซึ่งมีขนาดเล็ก มีนักเรียนเพียงชั้นละ 1 ห้องเรียน โดยเริ่มสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยวิธีการเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของเรืองศักดิ์ ภาศิริ (2548) ที่ได้ดำเนินการวิจัยศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และทำให้นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน สามารถพูดประโยคภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความคิดอย่างมีระบบ และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกสร กฤษณะ โทม (2541) ที่ได้ทำการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้ 1) บทบาทสมมติมีผลทำให้ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ โดยครูเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมติ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มากกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติ 3. นักเรียนมีความมั่นใจ และเห็นว่าบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ น่าสนใจและให้ความสนุกเพลิดเพลิน อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางภาษาของนักเรียน โดยเฉพาะอย่าง

ย่งทักษะทางการพูด ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การสอนโดยใช้บทบาทสมมติ นั้น มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียน มีความเชื่อมั่นสูงขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียน และตามผลการวิจัยของ ริชาร์ด (Richards, 2000) พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเอื้อประโยชน์ในด้านการเรียน การฝึกทักษะ และยังส่งผลต่อการเรียน คือ ช่วยให้นักศึกษาได้เข้าใจกระบวนการเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รู้จักการแก้ปัญหาและก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของเซียว ห่าวซัง (Xiao Haozhang, 1997) ที่ทำการศึกษาวิจัยพบว่านักเรียนพูดภาษาอังกฤษเป็นธรรมชาติมากขึ้น โดยการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้เทคนิคกิจกรรมบทบาทสมมติที่เน้นความถูกต้อง ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความปฏิสัมพันธ์ที่มีความหมาย นักเรียนมีโอกาสริเริ่มการสื่อสารด้วยความคิดของตนเองซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาอย่างแท้จริง ขณะเดียวกันครูก็ได้รับข้อมูลย้อนกลับ และสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้ทันที สรุปได้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนได้ดี

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมทางด้านเวลาเรียน 2) ผู้สอนควรจัดทำสื่อที่สวยงามและมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 3) ผู้สอนช่วยกระตุ้นโดยการให้กำลังใจให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด รวมทั้งการสร้างบรรยากาศในการเรียนโดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง 4) ผู้สอนควรให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกฝน และแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเอง และช่วยอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ

เพิ่มเติมภายหลัง 5) ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้กำหนดสถานการณ์บทบาทสมมติที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ 6) ผู้สอนควรหาโอกาสพาผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้เรียนไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ เช่น การทัศนศึกษา เป็นต้น

6.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับวิจัยครั้งต่อไปด้านการศึกษาคือการใช้การสอนแบบบทบาทสมมติในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสามารถนำไปใช้ในระดับนชั้นอื่นๆ ได้

6. กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีเนื่องจากความเมตตากรุณาและความช่วยเหลืออย่างยั่งยืนจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชนก ภู่อำไพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ระหว่างการทำวิจัย เพื่อช่วยให้งานวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. มลิวัดย์ ประดิษฐ์ธีระ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. ไพฑูรย์ อ่อนมั่ง และ ดร. มานิต บุญประเสริฐ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิธา เข็มขันธ์ดิถาวร อาจารย์ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หลักสูตรและการสอน วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นางเบญจา มะกล้าทอง ครูชำนาญการพิเศษ (วิชาภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้าน

หมอพัฒนาราษฎร์ และนายปวิศร ช่อมศิลป์ รองหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างการดำเนินการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนวัดบ่อพระอินทร์ และนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ท้ายสุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ หม่อมหลวงกมลสวัสดิ์ วิสุทธิ ผู้ให้การสนับสนุนค่าเล่าเรียนการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องมือบูชาบูรพาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และบิดามารดาผู้มีพระคุณสูงสุดด้วยความเคารพยิ่ง

7. เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

เกศรา กฤษณะโสม. (2541). ผลของการสอนโดยใช้บทบาท สมมุติที่มีต่อทัศนคติ ผลสัมฤทธิ์และความ เชื่อมั่น ของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษ. ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. จอห์น ดิวอี้.ปรัชญาประสบการณ์ ตาม แนวคิด

ของจอห์น ดิวอี้ สืบค้นจาก :

<http://www.academia.edu/9278909/>

เชียว ห่าวซัง. (1997). การใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ

และการแลกเปลี่ยนข้อมูลช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะ ฟัง พูด ของนักเรียน.

ทิสนา แคมมณี. (2555). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เรืองศักดิ์ ภาทิพร. (2548). วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติเพื่อช่วยพัฒนาการพูดประโยคภาษาอังกฤษ.

ริชาร์ด. (2000). การศึกษากิจกรรมการใช้ บทบาทสมมติเพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน วิชา ท่องเที่ยว ของ นักศึกษา ปี ที่ 1 มหาวิทยาลัย James Cook ประเทศออสเตรเลีย